

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Рех бр. 113/10
Дана 07.02.2012. године
Београд
Тимочка бр. 15

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Весне Целетовић-Цуцић, председника већа и судија Анђелке Опачић и Јелене Килибарде, чланова већа, у правној ствари подносиоца захтева Нол Франца из Падинске Скеле, Ковилово бр. 50/7, ради рехабилитације Нол Франца, након рочишта одржаног дана **07.02.2012. године**, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев Нол Франца из Падинске Скеле за своју рехабилитацију, па се **УТВРЂУЈЕ** да је Нол Франц, рођен 24.03.1940. године у Ковину био жртва прогона и насиља из политичких и идеолошких разлога.

Образложење

Дана 05.02.2007.године, Нол Франц поднео је Окружном суду у Београду захтев за своју рехабилитацију. У захтеву је навео да је рођен 24.03.1940.године у Ковину, срез Панчево, од оца Нол Лудвига и мајке Нол Розалије, рођене Свал, обоје немачке националности, да су за време Другог светског рата живели у Ковину, те да се његови родитељи нису бавили политиком, нити су се на било који начин експонирали током рата. Предлагач је навео да је априла 1945.године са мајком, сестром и осталим Немцима, житељима Ковина, истеран из својих кућа, те да су сви пребачени у логор Книћанин до 02.03.1948.године, након чега је предлагач са мајком и сестром депортован на обавезан принудни рад уз новчану накнаду у Панчевачки рит на Земаљско пољопривредно добро "Ковилово" где су провели 3 године. Предлагач је истакао да очекује да му по доношењу Закона о реституцији буде враћена одузета имовина, а да му разлози одвођења у логор до данас нису саопштени ни писмено ни усмено, те је у складу са напред наведеним тражио своју моралну и политичку рехабилитацију.

Поступајући по поднетом захтеву, Виши суд у Београду је у доказном поступку након свих прикупљених доказа које је доставио предлагач, које је суд прикупио од надлежних институција Архива Србије, Историјског архива Београда, Архива Србије и Црне горе, Војног архива, Архива Панчева, Министарства унутрашњих послова, Архива Војводине, Војно безбедоносне агенције и Безбедносно информативне

агенције, као и изјаве предлагача Нол Франца дате на рочишту одржаном дана 07.02.2012.године, извршио увид у списе предмета и то: Захтев подносиоца од дана 05.02.2007.године; Извод из матичне књиге рођених за Нол Франца на основу кога је утврђено да је предлагач Нол Франц рођен 24.03.1940.године у Ковину, од оца Лудвига и мајке Розалије, Потврду ПКБ Корпорације Газдинства Ковилово бр. 256 од дана 20.06.2006.године којом се потврђује од стране „ПКБ Корпорације газдинство Ковилово да је Нол Франц стигавши из цивилног логора за Немце са мајком Нол Розалијом настањен на газдинству „Ковилово“ и да је засновао радни однос 04.04.1958.године, фотокопију изјаве Угреновић Јулијане из Падинске скеле Ковилово и Швајцер Јозефа из Борче, Михаила Шолохова бр.69, од дана 21.06.2006.године, на основу које је суд утврдио да су исти пред Одељењем општинске управе градске општине Палилула изјавили да је Нол Франц са станом у Падинској скели Ковилово бр. 50/7 био у логору за Немце од априла 1945. до 1948. године, фотокопију изјаве Драгише Крстића и Руже Крстић, обоје на адреси Ковилово бр. 48, од дана 10.10.2011.године на основу које је суд утврдио да су исти пред Одељењем општинске управе градске општине Палилула Београд изјавили да је Франц Нол у периоду од 1952. до 1964.године живео у Ковилу бр.23, 11213 Падинска скела, Решење среске комисије за конфискацију, на основу ког је суд утврдио да се истим конфискује цела имовина Нол Лудвига из Ковина, држављанина Југославије, по народности Немац, а која је позната на територији Среског Н.О. у Ковину, и то некретнине садржине у земљишно књижном улошку општине Ковин бр.5429 под топ. бројем 2746/53 и 2746/136, Решење среског народног као земљишнокњижног суда у Ковину Дн 2424/1945.године од 04.10.1945.године, на основу ког је суд утврдио да је Срески народни као земљишнокњижни суд у Ковину на основу правоћног решења Среске комисије за конфискацију и извршење конфискације у Ковину бр. 2458/945 и чл. 30 Закона о конфискацији имовине и извршење конфискације од 09.06.1945.године, наредио укњижбу права власништва под правним насловом конфискације на некретнине Нол Лудвига из Ковина уписаних у земљишнокњижном улошку бр. 5429 КО Ковин топ.број 2746/53 и 2746/136 у корист државе Демократске Федеративне Југославије, Објаву Управе радног насеља у Книћанину бр.2901 од дана 02.03.1948.године на основу које је утврђено да се Нол Розалија, мајка овде предлагача, рођена 1910.године у Ковину, са члановима своје породице Катарином рођ. 1936.године и Францом рођ.1940. године отпушта из радног насеља и упућује на рад у место Панчевачки рит код послодавца Земаљско пољопривредно имање, са којим ће закључити уговор за рад у трајању од 3 године, при чему се наведено место рада одређује уједно као и место сталног боравка, које исти не могу напуштати нити мењати без одобрења надлежног Одсека унутрашњих послова.

Саслушан на рочишту одржаном дана 07.02.2012.године предлагач Нол Франц је изјавио да је његов отац око 1942. или 1943.године у току ноћи убачен у камион и одведен у непознатом правцу, а да предлагач претпоставља да је стрељан, те да су овде предлагача, његову мајку и сестру покупили и одвели у Мраморак у једну кућу, с тим да је, како предлагач наводи, свуда око тих кућа била постављена војска и стража, услед чега им је било онемогућено да изађу, тако да је то практично био логор, те да су након тога у периоду од 1945. до 1948.године били у једној кући у Книћанину, а да су након тога пребачени у бараке ПКБ-а у Панчевачком рит, где су остали три године на принудном раду, а где је предлагач и остао и почео да ради у ПКБ-у и од њих добио стан где и даље живи са породицом. Предлагач је навео да су на њиховом имању у Ковину као и кући усељени колонисти који и данас користе ту кућу за живот,

те је сходно напред наведеном а имајући у виду и чињеницу да није добио никакву пресуду којом се оглашава кривим, предложио да га суд рехабилитује.

Све изведене доказе суд је применом одредбе члана 8 Закона о парничном поступку у вези са чланом 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку оценио, како појединачно тако и у међусобној вези, па је полазећи од овако утврђеног чињеничног стања утврдио да су испуњени услови за рехабилитацију наведеног лица, те да је захтев основан.

Одредбом члана 1 Закона о рехабилитацији („Службени гласник РС“ бр. 33/06) прописано је да се рехабилитују лица која су без судске или административне одлуке или судском или административном одлуком лишена, из политичких или идеолошких разлога, живота, слободе или неких других права од 6. априла 1941. године до дана ступања на снагу тог закона, а имали су пребивалиште на територији Републике Србије.

Поступак рехабилитације одређен Законом о рехабилитацији односи се само на оне акте репресије и насиља учињених из политичких или идеолошких разлога, који су за последицу имали лишење живота, слободе или неког другог грађанског права. Наиме, овај суд сматра да је подносилац захтева као заинтересовано лице доказао да је у време лишења слободе имао пребивалиште на територији Републике Србије, односно у Ковину, да је заједно са мајком и сестром 1948.године отпуштен из радног насеља Книћанин те да је упућен на принудни рад код послодавца Земаљско пољопривредно имање у периоду од три године, а што је суд утврдио увидом у Објаву Управе радног насеља Книћанин бр. 2901 од 02.03.1948.године, да је Нол Франц стигавши из цивилног логора за Немце са мајком Нол Розалијом био настањен на газдинству „Ковилово“ те да је засновао радни однос 04.04.1958.године, а што је суд утврдио увидом у Потврду ПКБ Корпорације Газдинства Ковилово бр. 256 од дана 20.06.2006.године. Како су, по оцени овог суда, одвођење у радно насеље и принудни рад били мотивисани политичким и идеолошким разлозима, пре свега чињеницом да је лице чија се рехабилитација тражи било припадник немачке националности, а како суд није нашао друге доказе на основу којих би се на било који начин утврдила одговорност Нол Франца која би оправдала лишење слободе, овај суд је уважио захтев за рехабилитацију који је поднео исти и утврдио да се Нол Франц рехабилитује, те да је исти био жртва прогона и насиља из политичких и идеолошких разлога.

Суд је ценио и остале предложене доказе али их посебно није образлагао, обзиром да сматра да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Сходно горе наведеним а применом одредби чл.1, 2, 3 и 5 Закона о рехабилитацији, Сл. гласник РС бр. 33. од 17.04.2006.године, суд је одлучио као у изреци решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА–СУДИЈА
Весна Целетовић-Цуцић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења
није дозвољена жалба